

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Γνώμες, Υποδείξεις, Σχόλια

ΚΛΗΡΟΣ — ΟΠΛΑ ΚΙ' ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΜΑΣ...

Η τελευταία επιβληθείσα από την Κυβέρνηση εκτόπιση των δημοσίων εκδηλώσεων της ιστορικής επέτειου της απελευθέρωσης της Κορυτσάς (22.11.1940) από τη πρωτεύουσα που γιορτάζονται από τον Σύνταγμα Σελασόρο και όλα τα Βορειοηπειρωτικά Σωματεία 39 ολόκληρα χρόνια, στην ακριτική Κόνιτσα δημιούργησε καυτά, επείγοντα και τεράστια προβλήματα. Η αβυσσική και χωρίς αντίσταση ή μαζική μαχητική κινητοποίηση των Βορειοηπειρωτών «μετακόμιση» της εθνικής επέτειου στην μεθωριακή Ηπειρωτική πόλη της Κόνιτσας, εϋτυχώς, είχε σωτήρια έκταση. Διασώθηκε χωρίς στή παρουσία και άμεση συμβολή του θαρραλέου και φλογερού Ίεράρχου κ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, μεγάλου συμπαράστατου του Βορειοηπειρωτικού θέματος.

Είναι όμως άποιας αξίας, έμεινε οι Βορειοηπειρώτες οι αποκλησικτοί υπεύθυνοι της εθνικής μας μοίρας να καλούμε κάθε φορά που τα βρίσκουμε... λίγο σκούρα, διακεκριμένους Ιεράρχες να αναλάβουν το θάρος του απελευθερωτικού μας αγώνα...

Ξεχνάμε ή αγνοούμε ότι ο κληρος είναι πνευματικός οδηγός, στήριγμα των έλλειπων και πόθων του χριστιανικού Έλληνα και κήρυκα του Θεού Λόγου;

Ο κληρικός δεν είναι στρατιωτικός ή επιτελικός ηγέτης, επαναστάτης ή μέλος απελευθερωτικής οργανώσεως για να κινητοποιήσει τον Βορειοηπειρωτικό Έλληνα στον όφειλομένο ένοπλο αγώνα του.

Η έλευθρία δεν χαρίζεται, ΚΑΤΑΚΤΑΤΑΙ. Γιατί λοιπόν καθυστερούμε; Είναι ακόμη καιρός...

ΛΟΓΙΑ ΣΤΑΡΑΤΑ...

Ο μεγάλος σας άρχηγος ποιος είναι; Σ' αυτή την κρίσιμη και ιστορική στιγμή που θρίσκεται;

Γιατί άλλοτε τον επικαλείσθε και άλλοτε τον καταργείτε ή τον αναπαύετε... ομαδοποιούμενα;

Ποιος λαός σε ποιά χώρα και ποιά ιστορία γράφει ότι χωρίς αίμα, θυσία και χωρίς όπλα γίνονται... απελευθερωτικοί αγώνες;

Σταματήστε να παίζετε το παιγνίδι των έγχρωμων. Είναι καιρός αν δεν είστε αιχμάλωτοι... μηχανισμών να ακολουθήσετε τον δρόμο της τιμής και του καθήκοντος.

Αυτά σας είπαν τα χείλη ενός σεπτού και γενναίου αγωνιστού και σημειώνονται σ' αυτές τις στήλες πριν ολοκληρώσετε το ζημιογόνο έργο σας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Βέβαια, μπορεί να πει κανείς ότι ο λαός ο κόσμος έδωσε (και στην 'Ελλάδα κι' έω από την 'Ελλάδα) έδωσε η Πατρίδα μας στην οικουμένη. Από προσωπικότητες που όμως έπαφες διαπιστώνει ότι πολλοί ρίχτηκαν ένωρίς στη θυσία και γι' αυτό δεν μπόρεσαν να μάθουν πόσο μεγάλη είναι η συμβολή της Πατρίδας μας στην παγκόσμια πολιτισμό. Αυτούς προφανώς έχοντας υπόψη μου, αλλά και όλους τους άλλους, δίνω σ' αυτόν τον χώρο την εικόνα της γενναίας και έλληνικής προσφοράς.

Όταν γίνονται παγκόσμια ολυμπιακά αγώνες, κάθε νικήτρια χώρα έχει το δικαίωμα να καυχείται και να χαίρεται για τα πρωτεία της. Προβάλλει λοιπόν με καμιά τους ολυμπιονίκης της και δεν τους κρίνει από υπερβολή και άδικα ούτως ή άλλως.

Ο κόσμος ολόκληρος είναι άπέρατος στίβος, όπου συνεχώς και αδιάλειπτα γίνονται ολυμπιακοί αγώνες σ' όλα τα πεδία της ανθρωπότητας, του αθλητισμού και της δράσης. Προβάλλουμε, λοιπόν, κι' έμεις με καμιά τους πρωταθλήτες μας. Και δεν το κάνουμε αυτό από ένοχο κύριο κομποση, αλλά για να βρούμε φιλοδοξία το πρωταθλήμα τους και να μας παρτρύνει συνεχώς σε νέες εύγεχνες νίκες.

Δίνουμε παρακάτω με σύντομη μορφή των πρωταθλητών, η οποία ασφαλώς δεν είναι πλήρης.

Και πρώτα - πρώτα ύψωνουμε ως τον αοράνο τον Όμηρο, που έγινε ο εξεπέρατος δάσκαλος του κόσμου στο πρωικό έπος, με τη φυσική διήγηση, με τις ανυπεράβλετες εικόνες και με την πλαστική φαντασία. Στο διδακτικό έπος πρώτος είναι ο 'Οϊκός από την 'Ασπέρη της Βοιωτίας με τα έργα του «Εργα και ήμερα» και «Θεογονία». Πατέρας του μύθου είναι ο Αΐσχος, που πολλοί τον μνημόνευαν σε διάφορες χώρες.

Και στη λυρική ποίηση έχουμε τα πρωτεία με όλους τους πρώτους λυρικούς και μάλιστα με τον 'Αρχιλοχό τον Πάριο και με τον κατ'εξοχήν λυρικό, τον Πίνδαρο, που κατόρθωναν από μιά κώμη, η οποία ήταν κοντά στη Θήβα. Έχουμε την πρώτη γυναίκα ποιήτρια του κόσμου, τη Σαπφώ, από τη Μυτιλήνη, που ήταν τόσο μελωδικός ο στίχος της, ώστε οι αρχαίοι την είπαν δέκατη Μούσα.

Ο,τι έχει σήμερα θεατρική μορφή

Τα παιδιά της Ελλάδας που θυσιάστηκαν και τάφηκαν στην 'Ελληνική Βορειοηπειρωτική Γή, την κατέστησαν δυο φορές 'Ελληνική...

...Κι' όμως, κανένα μνημα ή σταυρός δεν υπάρχει για να δείχνει ότι απ' εκεί πέρασε ή Θυσία Τους ανάμεσα με την Λευτεριά...

Οι ανιστόρητοι, σκοταδιστές, σπαστικοί, ύποπτοι προελεύσεως και εθνικά άπονευρωμένοι, όσοι φθάνοντας - άγνωστο πώς - μέχρι τις κάποιες πολιτικές και κρατικές θέσεις «παράφρον» έντεχνα άπαράδεκτα κείμενα που υπογράφονται από τους υπεύθυνους φυσικούς φορείς, διαφόρων τομέων με... κλειστά τα μάτια.

Το τελευταίο θλιβερό κείμενο για την ιστορική επέτειο του ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΕΠΟΥΣ 1940-41 για άγνωστους λόγους, έγινε με τ' α τ' η φ α ί ρ ε σ η τ' η ς λ έ ξ η ς Β Ο Ρ Ε Ι Ο Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ι Κ Ο Υ Α Π Λ Ω ς Ε Π Ο Υ Σ 1940.

Στη συνέχεια του άθλιου έργου τους οι «ονοί» επανέλασαν τη θάφτη των ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΒΟΥΝΩΝ σε... αλβανικά και όταν τους... έδωκε πρόσθετα στο «Έπος την άρεση σ' αυτούς λέγει κι' έτσι γίνονται από ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ σε... αλβανικό κ.ο.κ.

Για όλα αυτά χρειάζεται θαθεί έρευνα γιατί πολύ φοβούμαι ότι οι ύπαιτιοι «ονοί» θα συνεχίσουν τις... θ' α φ τ' η ς τ' η ς.

ΑΙΣΧΟΣ!!!

ΕΥΓΕ ΣΤΗΝ ΨΕΝΕΔ...

Με παρήγορη εξαίρεση το τηλεοπτικό, ραδιοφωνικό δίκτυο της ΨΕΝΕΔ, καλύφθηκαν σ' όλη την διάρκεια των εκδηλώσεων της ιστορικής επέτειου του «ΟΧΙ» (28.10.1940) τα διάφορα προγράμματα με τη χαρακτηριστική και υποδειγματική αντικειμενικότητα και τον σεβασμό προς την ιστορία μας.

Τα μεγάλα γεγονότα της εποχής του 1940-41 και ιδιαιτέρως το ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ ή τα ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΒΟΥΝΑ αναφέρθηκαν με την όφειλομένη έμφαση, πράγμα που ένωθούσε τους τηλεθεατές - ακροατές οι οποίοι έζησαν νοερά το μεγαλείο και τη δόξα της πατρίδας μας του 1940-41.

Δυστυχώς, τα άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης (τύπος - ραδιόφωνο - τηλεόραση) συνέχισαν την αυθαίρετη προκλητική και ύποπτη παραποίηση των ιστορικών γεγονότων αποδεικνύοντας ότι:

1) Οι συντάκτες των δελτίων και προγραμμάτων είναι ανιστόρητοι και

2) Πολιτικοποιούν ένσυνείδητα ή κατά διαταγήν σύμφωνα με το «πνεύμα της εποχής» την ιστορία του 'Εθνους.

ΟΙ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΙ...

Είναι ανιστόρητοι, σκοταδιστές, σπαστικοί, ύποπτοι προελεύσεως και εθνικά άπονευρωμένοι, όσοι φθάνοντας - άγνωστο πώς - μέχρι τις κάποιες πολιτικές και κρατικές θέσεις «παράφρον» έντεχνα άπαράδεκτα κείμενα που υπογράφονται από τους υπεύθυνους φυσικούς φορείς, διαφόρων τομέων με... κλειστά τα μάτια.

Το τελευταίο θλιβερό κείμενο για την ιστορική επέτειο του ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΕΠΟΥΣ 1940-41 για άγνωστους λόγους, έγινε με τ' α τ' η φ α ί ρ ε σ η τ' η ς λ έ ξ η ς Β Ο Ρ Ε Ι Ο Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ι Κ Ο Υ Α Π Λ Ω ς Ε Π Ο Υ Σ 1940.

Στη συνέχεια του άθλιου έργου τους οι «ονοί» επανέλασαν τη θάφτη των ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΒΟΥΝΩΝ σε... αλβανικά και όταν τους... έδωκε πρόσθετα στο «Έπος την άρεση σ' αυτούς λέγει κι' έτσι γίνονται από ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ σε... αλβανικό κ.ο.κ.

Για όλα αυτά χρειάζεται θαθεί έρευνα γιατί πολύ φοβούμαι ότι οι ύπαιτιοι «ονοί» θα συνεχίσουν τις... θ' α φ τ' η ς τ' η ς.

ΑΙΣΧΟΣ!!!

ΕΥΓΕ ΣΤΗΝ ΨΕΝΕΔ...

Με παρήγορη εξαίρεση το τηλεοπτικό, ραδιοφωνικό δίκτυο της ΨΕΝΕΔ, καλύφθηκαν σ' όλη την διάρκεια των εκδηλώσεων της ιστορικής επέτειου του «ΟΧΙ» (28.10.1940) τα διάφορα προγράμματα με τη χαρακτηριστική και υποδειγματική αντικειμενικότητα και τον σεβασμό προς την ιστορία μας.

Τα μεγάλα γεγονότα της εποχής του 1940-41 και ιδιαιτέρως το ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ ή τα ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΒΟΥΝΑ αναφέρθηκαν με την όφειλομένη έμφαση, πράγμα που ένωθούσε τους τηλεθεατές - ακροατές οι οποίοι έζησαν νοερά το μεγαλείο και τη δόξα της πατρίδας μας του 1940-41.

Δυστυχώς, τα άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης (τύπος - ραδιόφωνο - τηλεόραση) συνέχισαν την αυθαίρετη προκλητική και ύποπτη παραποίηση των ιστορικών γεγονότων αποδεικνύοντας ότι:

1) Οι συντάκτες των δελτίων και προγραμμάτων είναι ανιστόρητοι και

2) Πολιτικοποιούν ένσυνείδητα ή κατά διαταγήν σύμφωνα με το «πνεύμα της εποχής» την ιστορία του 'Εθνους.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Βέβαια, μπορεί να πει κανείς ότι ο λαός ο κόσμος έδωσε (και στην 'Ελλάδα κι' έω από την 'Ελλάδα) έδωσε η Πατρίδα μας στην οικουμένη. Από προσωπικότητες που όμως έπαφες διαπιστώνει ότι πολλοί ρίχτηκαν ένωρίς στη θυσία και γι' αυτό δεν μπόρεσαν να μάθουν πόσο μεγάλη είναι η συμβολή της Πατρίδας μας στην παγκόσμια πολιτισμό. Αυτούς προφανώς έχοντας υπόψη μου, αλλά και όλους τους άλλους, δίνω σ' αυτόν τον χώρο την εικόνα της γενναίας και έλληνικής προσφοράς.

Όταν γίνονται παγκόσμια ολυμπιακά αγώνες, κάθε νικήτρια χώρα έχει το δικαίωμα να καυχείται και να χαίρεται για τα πρωτεία της. Προβάλλει λοιπόν με καμιά τους ολυμπιονίκης της και δεν τους κρίνει από υπερβολή και άδικα ούτως ή άλλως.

Ο κόσμος ολόκληρος είναι άπέρατος στίβος, όπου συνεχώς και αδιάλειπτα γίνονται ολυμπιακοί αγώνες σ' όλα τα πεδία της ανθρωπότητας, του αθλητισμού και της δράσης. Προβάλλουμε, λοιπόν, κι' έμεις με καμιά τους πρωταθλήτες μας. Και δεν το κάνουμε αυτό από ένοχο κύριο κομποση, αλλά για να βρούμε φιλοδοξία το πρωταθλήμα τους και να μας παρτρύνει συνεχώς σε νέες εύγεχνες νίκες.

Δίνουμε παρακάτω με σύντομη μορφή των πρωταθλητών, η οποία ασφαλώς δεν είναι πλήρης.

Και πρώτα - πρώτα ύψωνουμε ως τον αοράνο τον Όμηρο, που έγινε ο εξεπέρατος δάσκαλος του κόσμου στο πρωικό έπος, με τη φυσική διήγηση, με τις ανυπεράβλετες εικόνες και με την πλαστική φαντασία. Στο διδακτικό έπος πρώτος είναι ο 'Οϊκός από την 'Ασπέρη της Βοιωτίας με τα έργα του «Εργα και ήμερα» και «Θεογονία». Πατέρας του μύθου είναι ο Αΐσχος, που πολλοί τον μνημόνευαν σε διάφορες χώρες.

Και στη λυρική ποίηση έχουμε τα πρωτεία με όλους τους πρώτους λυρικούς και μάλιστα με τον 'Αρχιλοχό τον Πάριο και με τον κατ'εξοχήν λυρικό, τον Πίνδαρο, που κατόρθωναν από μιά κώμη, η οποία ήταν κοντά στη Θήβα. Έχουμε την πρώτη γυναίκα ποιήτρια του κόσμου, τη Σαπφώ, από τη Μυτιλήνη, που ήταν τόσο μελωδικός ο στίχος της, ώστε οι αρχαίοι την είπαν δέκατη Μούσα.

Ο,τι έχει σήμερα θεατρική μορφή

Τα παιδιά της Ελλάδας που θυσιάστηκαν και τάφηκαν στην 'Ελληνική Βορειοηπειρωτική Γή, την κατέστησαν δυο φορές 'Ελληνική...

...Κι' όμως, κανένα μνημα ή σταυρός δεν υπάρχει για να δείχνει ότι απ' εκεί πέρασε ή Θυσία Τους ανάμεσα με την Λευτεριά...

Οι ανιστόρητοι, σκοταδιστές, σπαστικοί, ύποπτοι προελεύσεως και εθνικά άπονευρωμένοι, όσοι φθάνοντας - άγνωστο πώς - μέχρι τις κάποιες πολιτικές και κρατικές θέσεις «παράφρον» έντεχνα άπαράδεκτα κείμενα που υπογράφονται από τους υπεύθυνους φυσικούς φορείς, διαφόρων τομέων με... κλειστά τα μάτια.

Το τελευταίο θλιβερό κείμενο για την ιστορική επέτειο του ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΕΠΟΥΣ 1940-41 για άγνωστους λόγους, έγινε με τ' α τ' η φ α ί ρ ε σ η τ' η ς λ έ ξ η ς Β Ο Ρ Ε Ι Ο Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ι Κ Ο Υ Α Π Λ Ω ς Ε Π Ο Υ Σ 1940.

Στη συνέχεια του άθλιου έργου τους οι «ονοί» επανέλασαν τη θάφτη των ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΒΟΥΝΩΝ σε... αλβανικά και όταν τους... έδωκε πρόσθετα στο «Έπος την άρεση σ' αυτούς λέγει κι' έτσι γίνονται από ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ σε... αλβανικό κ.ο.κ.

Για όλα αυτά χρειάζεται θαθεί έρευνα γιατί πολύ φοβούμαι ότι οι ύπαιτιοι «ονοί» θα συνεχίσουν τις... θ' α φ τ' η ς τ' η ς.

ΑΙΣΧΟΣ!!!

ΕΥΓΕ ΣΤΗΝ ΨΕΝΕΔ...

Με παρήγορη εξαίρεση το τηλεοπτικό, ραδιοφωνικό δίκτυο της ΨΕΝΕΔ, καλύφθηκαν σ' όλη την διάρκεια των εκδηλώσεων της ιστορικής επέτειου του «ΟΧΙ» (28.10.1940) τα διάφορα προγράμματα με τη χαρακτηριστική και υποδειγματική αντικειμενικότητα και τον σεβασμό προς την ιστορία μας.

Τα μεγάλα γεγονότα της εποχής του 1940-41 και ιδιαιτέρως το ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ ή τα ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΒΟΥΝΑ αναφέρθηκαν με την όφειλομένη έμφαση, πράγμα που ένωθούσε τους τηλεθεατές - ακροατές οι οποίοι έζησαν νοερά το μεγαλείο και τη δόξα της πατρίδας μας του 1940-41.

Δυστυχώς, τα άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης (τύπος - ραδιόφωνο - τηλεόραση) συνέχισαν την αυθαίρετη προκλητική και ύποπτη παραποίηση των ιστορικών γεγονότων αποδεικνύοντας ότι:

1) Οι συντάκτες των δελτίων και προγραμμάτων είναι ανιστόρητοι και

2) Πολιτικοποιούν ένσυνείδητα ή κατά διαταγήν σύμφωνα με το «πνεύμα της εποχής» την ιστορία του 'Εθνους.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Βέβαια, μπορεί να πει κανείς ότι ο λαός ο κόσμος έδωσε (και στην 'Ελλάδα κι' έω από την 'Ελλάδα) έδωσε η Πατρίδα μας στην οικουμένη. Από προσωπικότητες που όμως έπαφες διαπιστώνει ότι πολλοί ρίχτηκαν ένωρίς στη θυσία και γι' αυτό δεν μπόρεσαν να μάθουν πόσο μεγάλη είναι η συμβολή της Πατρίδας μας στην παγκόσμια πολιτισμό. Αυτούς προφανώς έχοντας υπόψη μου, αλλά και όλους τους άλλους, δίνω σ' αυτόν τον χώρο την εικόνα της γενναίας και έλληνικής προσφοράς.

Όταν γίνονται παγκόσμια ολυμπιακά αγώνες, κάθε νικήτρια χώρα έχει το δικαίωμα να καυχείται και να χαίρεται για τα πρωτεία της. Προβάλλει λοιπόν με καμιά τους ολυμπιονίκης της και δεν τους κρίνει από υπερβολή και άδικα ούτως ή άλλως.

Ο κόσμος ολόκληρος είναι άπέρατος στίβος, όπου συνεχώς και αδιάλειπτα γίνονται ολυμπιακοί αγώνες σ' όλα τα πεδία της ανθρωπότητας, του αθλητισμού και της δράσης. Προβάλλουμε, λοιπόν, κι' έμεις με καμιά τους πρωταθλήτες μας. Και δεν το κάνουμε αυτό από ένοχο κύριο κομποση, αλλά για να βρούμε φιλοδοξία το πρωταθλήμα τους και να μας παρτρύνει συνεχώς σε νέες εύγεχνες νίκες.

Δίνουμε παρακάτω με σύντομη μορφή των πρωταθλητών, η οποία ασφαλώς δεν είναι πλήρης.

Και πρώτα - πρώτα ύψωνουμε ως τον αοράνο τον Όμηρο, που έγινε ο εξεπέρατος δάσκαλος του κόσμου στο πρωικό έπος, με τη φυσική διήγηση, με τις ανυπεράβλετες εικόνες και με την πλαστική φαντασία. Στο διδακτικό έπος πρώτος είναι ο 'Οϊκός από την 'Ασπέρη της Βοιωτίας με τα έργα του «Εργα και ήμερα» και «Θεογονία». Πατέρας του μύθου είναι ο Αΐσχος, που πολλοί τον μνημόνευαν σε διάφορες χώρες.

Και στη λυρική ποίηση έχουμε τα πρωτεία με όλους τους πρώτους λυρικούς και μάλιστα με τον 'Αρχιλοχό τον Πάριο και με τον κατ'εξοχήν λυρικό, τον Πίνδαρο, που κατόρθωναν από μιά κώμη, η οποία ήταν κοντά στη Θήβα. Έχουμε την πρώτη γυναίκα ποιήτρια του κόσμου, τη Σαπφώ, από τη Μυτιλήνη, που ήταν τόσο μελωδικός ο στίχος της, ώστε οι αρχαίοι την είπαν δέκατη Μούσα.

Ο,τι έχει σήμερα θεατρική μορφή

Τα παιδιά της Ελλάδας που θυσιάστηκαν και τάφηκαν στην 'Ελληνική Βορειοηπειρωτική Γή, την κατέστησαν δυο φορές 'Ελληνική...

...Κι' όμως, κανένα μνημα ή σταυρός δεν υπάρχει για να δείχνει ότι απ' εκεί πέρασε ή Θυσία Τους ανάμεσα με την Λευτεριά...

Οι ανιστόρητοι, σκοταδιστές, σπαστικοί, ύποπτοι προελεύσεως και εθνικά άπονευρωμένοι, όσοι φθάνοντας - άγνωστο πώς - μέχρι τις κάποιες πολιτικές και κρατικές θέσεις «παράφρον» έντεχνα άπαράδεκτα κείμενα που υπογράφονται από τους υπεύθυνους φυσικούς φορείς, διαφόρων τομέων με... κλειστά τα μάτια.

Το τελευταίο θλιβερό κείμενο για την ιστορική επέτειο του ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΕΠΟΥΣ 1940-41 για άγνωστους λόγους, έγινε με τ' α τ' η φ α ί ρ ε σ η τ' η ς λ έ ξ η ς Β Ο Ρ Ε Ι Ο Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ι Κ Ο Υ Α Π Λ Ω ς Ε Π Ο Υ Σ 1940.

Στη συνέχεια του άθλιου έργου τους οι «ονοί» επανέλασαν τη θάφτη των ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΒΟΥΝΩΝ σε... αλβανικά και όταν τους... έδωκε πρόσθετα στο «Έπος την άρεση σ' αυτούς λέγει κι' έτσι γίνονται από ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ σε... αλβανικό κ.ο.κ.

Για όλα αυτά χρειάζεται θαθεί έρευνα γιατί πολύ φοβούμαι ότι οι ύπαιτιοι «ονοί» θα συνεχίσουν τις... θ' α φ τ' η ς τ' η ς.

ΑΙΣΧΟΣ!!!

ΕΥΓΕ ΣΤΗΝ ΨΕΝΕΔ...

Με παρήγορη εξαίρεση το τηλεοπτικό, ραδιοφωνικό δίκτυο της ΨΕΝΕΔ, καλύφθηκαν σ' όλη την διάρκεια των εκδηλώσεων της ιστορικής επέτειου του «ΟΧΙ» (28.10.1940) τα διάφορα προγράμματα με τη χαρακτηριστική και υποδειγματική αντικειμενικότητα και τον σεβασμό προς την ιστορία μας.

Τα μεγάλα γεγονότα της εποχής του 1940-41 και ιδιαιτέρως το ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ ή τα ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΒΟΥΝΑ αναφέρθηκαν με την όφειλομένη έμφαση, πράγμα που ένωθούσε τους τηλεθεατές - ακροατές οι οποίοι έζησαν νοερά το μεγαλείο και τη δόξα της πατρίδας μας του 1940-41.

Δυστυχώς, τα άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης (τύπος - ραδιόφωνο - τηλεόραση) συνέχισαν την αυθαίρετη προκλητική και ύποπτη παραποίηση των ιστορικών γεγονότων αποδεικνύοντας ότι:

1) Οι συντάκτες των δελτίων και προγραμμάτων είναι ανιστόρητοι και

2) Πολιτικοποιούν ένσυνείδητα ή κατά διαταγήν σύμφωνα με το «πνεύμα της εποχής» την ιστορία του 'Εθνους.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Υπενθύμιζε την κατάσταση που επικρατούσε στη 'Ιωνία και στην 'Ηπειρο γενικότερα την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Ανάφερε τις θέσεις και ενέργειες τόσο των 'Ιταλών Γενικών Προξένων που υπηρέσσαν την εποχή εκείνη στο Βιλαέτι των 'Ιωνανίων, όσο και τις αντιδράσεις του Αυστροουγγρικού Γεν. Προξένου των 'Ιωνανίων, άλλοτε επικινδύνων ή άλλοτε άρνητικών στις προσπάθειες των 'Ιταλών.

Αναφέρθηκε επίσης στη δημιουργία του 'Αλβανικού κράτους, δημιουργία του Βορ) και, στις ενέργειες της Αυτόνομης Βορειοηπειρωτικής Κυβερνήσεως του 1914, στην κατάληψη των 'Ιωνανίων, παραμονή ως το 1920 στο Καλπάκι, στη ποταμό Καλαμά, χάραξη Συνόρων, δολοφονία ΤΕΛΙΝΙ, κατάληψη Κερκίρας για να καταλήξει στο ότι ο Μουσταφί συνέχισε την ίδια πολιτική με άλλες μεθόδους. Στη συνέχεια έφθασε στο έτος 1940 παραθέτοντας ενδεικτικές και καθοριστικές χρονολογίες γεγονότων, που συνδέονται με την πάγια επεκτατική πολιτική της 'Ιταλίας, σε βάρος της 'Ελλάδας (1848 - 1869 - 1886 - 1895 - 1896 - 1900 - 1912 - 1913 - 1914 - 1916 - 1918 - 1919 - 1920 - 1921 - 1922 - 1923 - 1935 - 1939 - 1940) και τελείωσε με τη φράση: «Θέλω να πιστέψω ότι και η 'Ιταλία μια που καταργήθηκε η παλαιά μορφή της αποικιοκρατίας, θα είναι

ελευθερική φίλος και σύμμαχος στο μέλλον».

Επειτα παρακάλεσε τον κ. Ιωάννη Ρωμανέλη να ανέβει στο βήμα για να αναπτύξει το κύριο θέμα της ημέρας «Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΣΑΝ ΜΥΝΗΜΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ».

Ο μιλιτρίτης στην αρχή αναφέρθηκε στην διαμορφωμένη τότε κατάσταση τόσο στον Ενωτικό όσο και στον διεθνή όρίζοντα, από άποψη στρατιωτικής υπεροχής των αντιπάλων δυνάμεων.

Συνέχισε με την αναφορά στην δημιουργία του άξονα και την άσφαλισία διάλυση και κατάληψη των κρατών της κεντρικής, ανατολικής, Βόρειας και δυτικής Ερώπης από δυνάμεις του Γ' Ράιχ. Μοναδική δύναμη αντιστάσεως στη βέλωση του Βερολίνου είχε μείνει η Νηρωτική 'Αγγλία.

Η Ρωσία βρισκόταν από τον Δεκέμβριο του 1939 σε κατάσταση φιλικών σχέσεων με την Γερμανία, οι δε 'Ηνωμένες Πολιτείες της 'Αμερικής βρισκόνταν ακόμη στην άπομόνωση και κινούνταν με δισταγμούς για ένταξη των πριν δυνάμεων της ANTANT.

Ενώ βρισκόταν σ' αυτή την κατάσταση η Ερώπη στο σύνολό της, οι ένω ή 'Ιταλία καταλάμβανε τημμή της Βαλτικής, η 'Ελλάδα στην νοτιοανατολική γωνία του Ενωτικού χώρου, προσπαθούσε να εξοικιστεί και να επιδώσει άνεμεσα στις συμπληρώδες του πολέμου. Βασικά ακολουθούσε οδότερη πολιτική. Από το 1935 και μετά όμως στρεφόνταν προς τη μεριά της Μ. Βρετανίας.

Κι' έρχομασε στο 1939. Η 'Αλβανία του Αχμέτ - Ζώγου κυριεύεται και γίνεται 'Ιταλική κτήση. Αμέσως η 'Ελλάδα δημιουργεί σύνορα με την 'Ιταλία κι' έτσι η πάγια πολιτική της δεύτερης υλοποιείται σχετικώς.

Στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα από το Μάιο του '39 ως το Σεπτέμβριο του '40 και ενώ οι

χουν επικρατήσει απόλυτα οι δυνάμεις του άξονα Βερολίνου - Ρώμης στον Ενωτικό χώρο αρχίζει η κατασκευή μικρών άμυντικών έργων στην περιοχή της 'Ηπειρου για την μελλούμενη επίθεση της 'Ιταλίας και συμπληρώνεται η επιστράτευση της VIIIης Μεραρχίας μέχρι 15.9.40.

Ο πόλεμος άρχισε όπως είναι γνωστό, όταν στις 3.00 το πρωί της 28ης 'Οκτωβρίου 1940 ο 'Ι-

ταλικός στρατός εισέβαλε στην 'Ελλάδα, έδωσε στον τότε Πρωθυπουργό της 'Ελλάδας Ιωάννη Μεταξά, τηλεγράφο από τη Κυβέρνησή του, που μ' αυτό ζητούσε την άμεση παράδοση της 'Ελλάδας.

Ο πρωθυπουργός την ίδια στιγμή απάντησε: «Ωστε έχομεν πόλεμον, δεν πρόκειται να περάσουν τα στρατεύματά σας» και τότε αντίχρησε το πρώτο ΟΧΙ στον διεθνή χώρο ενάντια στις επεκτατικές διαθέσεις του άξονα. Προτό εκπνεύσει η προθεσμία του τηλεγράφου, άρχισε η επίθεση των 'Ιταλικών στρατευμάτων που τα βοήθουν 'Αλβανικά τμήματα κατά των 'Ελληνικών δυνάμεων της προκαλήσεως, τα οποία με βάση το σχέδιο άμυνας συμπύκνωναν στις καθορισμένες θέσεις της βασικής γραμμής άμυνας.

Και είναι γεγονός ότι το βάρος της 'Ιταλικής επίθεσης στράφηκε εναντίον του τομέα 'Ελλάς (Καλπάκι) Καλαμά, όπου βρισκόταν η 'Ηπειρωτική Μεραρχία, η VIIIη, κάτω από τις διαταγές του Στρατηγού Χ. Καταμύρητου και με άρχηγό του πυροβολικού τον Συν)χη Παν. Μαυρογιάννη που είχε οργανώσει και την άμυνα του χώρου.

Η 'Ιταλική προσπάθεια αποκρούθηκε πάνω στον γρανίτη των 'Ελληνικών στρατευμάτων και μετά την άτακτη υποχώρηση της Μεραρχίας ΤΖΟΓΙΑ που κατευθυνόταν σαν σφήνα προς το Μέσσοβο, άρχισαν οι επιθετικές ενέργειες σ' όλους τους τομείς του Μετώπου από την Μακεδονία ως την 'Ηπειρωτική Θάλασσα ενώ συγχρόνως απελευθερόνταν τα 'Ηπειρωτικά έδαφη στο σύνολό τους, τόσο αυτά που άνηκαν στην 'Ελλάδα, όσο και αυτά που τυπικά άνηκαν στην 'Αλβανία.

